

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/231/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119216107
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119216107.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. T. XX, XXX XX T., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 182,10 Eur s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietá.

II. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia má žalovaný vo vzťahu k žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX, v Obchodných podmienkach v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) na úrok z omeškania, (3) na úrok z úveru, (4) na splátku istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky má žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 24. októbra 2019 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 182,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa doručenia žaloby žalovanému. Zároveň žiadala určiť zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o úvere konsolidácia zo dňa 23.01.2013 v Obchodných podmienkach v článku 5, bod 6 v znení: „, Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí, 1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) na úrok z omeškania, (3) na úrok z úveru, (4) na splátku istiny úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zaviazal žalovaného nahraďiť jej trovy konania.“ Žalobu vo veci samej odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila dňa 23. januára 2013 Zmluvu o úvere konsolidácia číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 850 Eur, s mesačnou splátkou 48 Eur, ročnou úrokovou sadzbou 29,50 %, RPMN predstavovala 36,13 %, priemerná hodnota RPMN bola 46,35 %. Na predmetný úver zaplatila žalovanému sumu

1.032,10 Eur. Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), a to druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj predpoklady použité na výpočet RPMN a zároveň priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Daný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, z tohto dôvodu má žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 182,10 Eur. Žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, o čom sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom súdu predložila prehlásenie zo dňa 07. októbra 2019. Zmluva obsahuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku v článku 5, bod 5.6 Obchodných podmienok žalovaného. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítať jej platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru a to bez ohľadu na jej vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným pokiaľ ide o započítanie jej platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie jej platieb sa tak stáva pre ňu netransparentné. O uvedenom rozhodol aj Okresný súd Svidník v konaní 7Csp/7/2018 zo dňa 24.01.2019, ktorý potvrdil Krajský súd Prešov rozsudkom 2Co/60/2019 zo dňa 26.08.2019. Rovnako rozhodol Okresný súd Prešov pod spisovou značkou 16Csp/80/2018 zo dňa 15. novembra 2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov spisová značka 19Co/25/2019 zo dňa 27.08.2019.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 18. novembra 2019, v ktorom žiadal žalobu žalobkyne zamietnuť. Mal za to, že poslednú platbu úveru zaplatila žalobkyňa žalovanému dňom 21. novembra 2013. Žalovaný je toho názoru, že ku dňu 21. novembra 2016 uplynula trojročná objektívna premlčacia doba. Žalovaný poukázal na to, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe je nepochybné, že subjektívna premlčacia doba začala žalobcovi plynúť už dňom, kedy žalobca uhradil žalovanému poslednú splátku úveru a tým splatil predčasne celý úver a nie až dňom, kedy sa údajne mal od Združenia na ochranu práv spotrebiteľov dozvedieť o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový. Na skutočnosť, že uplynula tak subjektívna, ako aj objektívna premlčacia doba nemá vplyv žalobcom predložené prehlásenie o tom, že údajne dňa 07. októbra 2019 sa dozvedel o údajnom bezdôvodnom obohatení, nakoľko v danom čase bola takmer 3 roky akákoľvek pohľadávka žalobcu premlčaná v objektívnej premlčacej dobe. Podanie námietky premlčania spôsobuje zánik vymáhateľnosti a uplatniteľnosti pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, tá obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 129/2010 Z.z. Druh úveru pre zmluvu vyplýva priamo z jej názvu. Rovnako zmluva obsahuje aj konečný dátum splatnosti, keď je v zmluve jasne uvedený dátum konečnej splatnosti 21. november 2015. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, tá je jasne uvedená v zmluve vrátane všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva obsahuje aj všetky predpoklady podľa prílohy číslo 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako je tam uvedená správne priemerná RPMN. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na skutočnosť, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu zanikol splatením úveru pred takmer šiestimi rokmi, žalobkyňa nemá žiaden relevantný dôvod na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalovaný žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe žalobcu zo dňa 21. mája 2020 uviedla, že jej právo nie je premlčané ani v subjektívnej, ani v objektívnej premlčacej dobe. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby tak pri skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia a plnenia z neplatného právneho úkonu sa oprávnený musí dozvedieť nielen to, že plnil, ale aj to, že plnil z neplatného právneho úkonu. Pri skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu tak oprávnený musí získať skutočnú a nielen predpokladanú vedomosť nielen o tom, že platil, kedy platil, a komu platil, ale rovnako dôležité je aj získanie vedomosti o tom, že platil bez právneho dôvodu a až získaním všetkých týchto rozhodujúcich skutočností môže začať plynúť oprávnenému subjektívna premlčacia doba, čo je naprosto logické, lebo ak oprávnený nepozná skutočnosť, že na platby neexistuje právny dôvod a platí, lebo sa domnieva, že platí dôvodne, nemôže mu začať plynúť subjektívna premlčacia doba, nakoľko nemá vedomosť o rozhodujúcich skutočnostiach na to, aby mohol podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Prelomením názoru o objektivizácii plynutia subjektívnej premlčacej doby žalobkyňa poukázala na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 43/2020 zo dňa 12. mája 2020. Za mylné považuje žalobkyňa aj názor žalovaného, že nárok je premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. V danom prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pričom žalobkyňa poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18. októbra 2018. Priamym dôkazom o úmysle veriteľa bezdôvodne sa obohacovať

na úkor spotrebiteľa zo spotrebiteľských úverov by bolo priznanie takého úmyslu, čo však zrejme do úvahy neprichádza. Je preto potrebné vychádzať z právnej úpravy spotrebiteľských úverov, z kvalifikácie veriteľa a predovšetkým z jeho konania. I. 10-ročná premlčacia doba na premlčanie bezdôvodného obohatenia preto začína plynúť prijatím každej takejto nedôvodne prijatej platby od momentu, keď ju veriteľ od spotrebiteľa prijal. Podstata aplikácie 10-ročnej premlčacej doby spočíva v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať. V každom prípade, prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom, a napriek tomu si platbu ponechal. Chcel platbu prijať a prijal ju vediac, že je to platba prevyšujúca spotrebiteľovi poskytnutú sumu a nepatrí mu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, prípadne z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 23. januára 2013 bola medzi žalobcom ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom podpísaná Zmluva o úvere konsolidácia, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 850 Eur pri mesačnej splátke 48 Eur, výške úrokovej sadzby 29,50 %, s dátumom prvej splátky 25.02.2013 vždy k 25. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 25. január 2015, počet mesačných splátok 24, RPMN banky predstavovalo 36,13 %, priemerná RPMN 46,35 %, celková výška nákladov 299,36 Eur, celková čiastka úveru zároveň predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

6. Podľa predloženého výpisu z účtu mal súd za preukázané, že poslednú splátku úveru zaplatila žalobkyňa žalovanému dňa 21. novembra 2013, čím zaplatila celý úver.

7. Súdu bolo predložené prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 07. októbra 2019, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 03. októbra 2019 žalobkyňa predložila Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Zmluvu o úvere s tým, že bola informovaná, že tá neobsahuje základné náležitosti, zmluva je bezúročná a bezpoplatková a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

8. Podľa článku 5, bod 5.6 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička - šikovná rezerva: „ Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aká záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] na úrok z omeškania, [3] na úrok z úveru, [4] na splátku istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoU udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoU. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

9. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 03.06.2020, na ktorom právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Mal za to, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe, ktorú ráta od predloženia čestného prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. I. premlčacia doba rovnako neuplynula, nakoľko v tomto prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Mal za to, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu premlčaný, tak pokiaľ ide o subjektívnu, ako aj trojročnú objektívnu premlčaciu dobu a rovnako mal za to, že v prípade, ak žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia je zamietnutá, žalobkyňa nemá nárok na určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

18. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 23.01.2013 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinost=23.01.2013>>) musí obsahovať tieto náležitosti:

a)

druh spotrebiteľského úveru,

b)

obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c)

adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d)

meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e)

identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f)

dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g)

celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h)

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i)

úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)

súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinost=23.01.2013>> a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinost=23.01.2013>>,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>,

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>> alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. V prvom žalobnom petite sa žalobkyňa domáhala vydania od žalovaného bezdôvodného obohatenia v sume 182,10 Eur. Medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným bola dňa 23. januára 2013 uzatvorená Zmluva o úvere konsolidácia, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 850 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach. Ako prvou sa súd zaoberal argumentáciou žalobkyne, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti uvedené v paragrafe 9 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobkyňa v žalobe ako prvý nedostatok náležitostí zmluvy označila druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd sa s uvedeným nestotožňuje, nakoľko v zmluve o úvere konsolidácia zo dňa 23. januára 2013 je jasne uvedené, že ide o uzatvorenie zmluvy o úvere konsolidácia, čiže súd je toho názoru, že druh úveru pri Zmluve o úvere vyplýva priamo z jej názvu. Išlo o úver konsolidačný, určený na splatenie iných predchádzajúcich úverov. Okrem uvedeného žalobkyňa sama požiadala o poskytnutie úveru písomnou žiadosťou o úver, v ktorej bolo jasne uvedené, na aký úverový účet majú byť peňažné prostriedky poukázané, ako aj výška jej doterajších záväzkov. Súd v tejto súvislosti poukazuje napríklad aj na rozsudky Okresného súdu Prešov spisová značka 11Csp/187/2018 a 9Csp/80/2018, z obsahu ktorých vyplýva, že súd nesúhlasí v tomto prípade s názorom žalobkyne o chýbajúcich náležitostiach zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a), nakoľko druh úveru jasne vyplýva z bodu dva zmluvy - ide o bezhotovostný úver (rozsudok OS Prešov 11Csp/187/2018, rovnako rozsudok 9Csp/80/2018). Súd je tak toho názoru, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nebola v žiadnom prípade zo strany veriteľa ukrátená o podanie informácie, aký druh úveru čerpá, jasne a zrozumiteľne vedela, aký druh úveru sa jej poskytuje na splatenie jej predchádzajúcich úverov, s predmetným úverom súhlasila, prijala, požiadala o neho, čiže uvedená argumentácia je v celom rozsahu nedôvodná.

23. Ako druhú náležitosť žalobkyňa vytýkala nedostatok zmluvy, a to neuvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. S uvedenou argumentáciou sa rovnako súd nestotožňuje, nakoľko priamo v Zmluve o úvere v článku 3 je uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok a rovnako termín konečnej splatnosti úveru 25. januára 2015. Súdu vôbec nie je zrejmé, čo pre priemerne zmysľajúceho spotrebiteľa je nezrozumiteľné pri určení doby trvania zmluvy v počte 48 mesačných splátok a uvedení presného dátumu konečnej splatnosti úveru 25. január 2015. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a rovnako aj predpoklady použité na výpočet RPMN, v tejto súvislosti súd uvádza, že priamo v článku 3 je uvedená celková čiastka úveru, ktorá predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Súd je toho názoru, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nebola uvedená do neistoty pri možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznala údaje o výške úveru a o celkovej výške nákladov, ktoré sú tam presne špecifikované v sume 299,36 Eur. Vedela, koľko bude musieť nakoniec zaplatiť a prijatím samotného úveru s takýmito podmienkami súhlasila. V článku 3 Zmluvy o úvere pod tabuľkou rovnakým totožným písmom s ostatným textom zmluvy je jasne napísané, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Je zrejmé, že predmetné uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Priemerný spotrebiteľ aj s priemerným vzdelaním si totiž vie spočítať predmetné dva údaje, a to výšku úveru, ako aj celkovú výšku nákladov. Tieto údaje sú v zmluve uvedené zrozumiteľne, čiže bez akýchkoľvek pochybností dokonca sú zvýraznené. Z tohto dôvodu súd s takouto argumentáciou nesúhlasí.

24. Pokiaľ ide o ďalší nedostatok, a to predpoklady použité pre výpočet RPMN, súd poukazuje na prílohu číslo 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z., kde sú jasne stanovené všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, ktoré sú potrebné a to: čerpanie úveru, tento úver tak, ako vyplýva z bodu 3 zmluvy bol čerpaný jednorázovo, výška čerpania vyplýva priamo z bodu 3 Zmluvy o úvere a jedná sa o poskytnutý úver 850 Eur, interval čerpania - tento úver bol poskytnutý jednorázovo, predmetná skutočnosť nie je predpokladom výpočtu RPMN, číslo poslednej splátky 24 vyplýva z bodu 3 Zmluvy o úvere, výška splátky je presne v bode 3 Zmluvy o úvere stanovená v sume 48 Eur a interval splátok vyplýva z bodu 3 Zmluvy o úvere, kde je uvedené, že splátka úveru je splatná mesačne, pričom dátum prvej splátky je 25. február 2013.

25. Pokiaľ ide o nedostatok spočívajúci v uvedení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, kde žalobkyňa v žalobe na strane číslo 2 poukázala, že nie je správny údaj o výške priemernej RPMN, súd uvádza, že v Zmluve o úvere nebolo možné použiť priemernú RPMN z údajov o novoposkytnutých úveroch za 1. štvrtrok roka 2013, nakoľko samotná Zmluva o úvere bola uzatvorená 23. januára 2013, avšak údaje za 1. štvrtrok boli zverejnené až po 31. marci 2013. Na Zmluvu o úvere bolo potrebné aplikovať údaje za 4. štvrtrok roku 2012. Rovnako na zmluvu bolo potrebné aplikovať údaje týkajúce sa ostatných spotrebiteľských úverov do výšky 1.500 Eur so splatnosťou od jedného do piatich rokov a nie tak, ako to uvádza žalobkyňa, údaje pre spotrebiteľský úver so zabezpečením. Predmetný úver predsa nebol zabezpečený žiadnym záložným právom, ani ručením tak, ako to vyplýva zo samotného textu zmluvy zo dňa 23. januára 2013. Údaj uvedený v článku 3 zmluvy o úvere konsolidácia v sume 46,35 % je podľa názoru súdu absolútne správny.

26. Ako ďalšou argumentáciou sa súd zaoberal, že úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi, pričom žalobkyňa poukázala na to, že za obdobie od jedného do piatich rokov v januári 2013 bola priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny 11,97 %, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Súd je toho názoru, že úroková sadzba 29,50 % v zmluve poskytovaná zo strany banky nie je v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1MCdo/1/2009. V tomto prípade, pokiaľ žalobkyňa poukazuje na toto rozhodnutie, išlo o úrokovú mieru vo výške 60 %, čo je viac ako dvojnásobok úrokovej sadzby dojednanej v Zmluve o úvere medzi žalobcom a žalovaným. Rozhodnutie 1MCdo/1/2009 sa podľa názoru súdu za žiadnych okolností nedá aplikovať na danú právnu vec, a preto tento úrok uvedený v článku 3 Zmluvy o úvere vo výške 29,50 % súd nepovažoval za rozporný s dobrými mravmi.

27. Z tohto dôvodu súd nesúhlasí s argumentáciou žalobkyne, že nastala fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru a žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva,

ktorú uzatvorila žalobkyňa ako dlžníčka spolu so žalovaným ako veriteľom podľa názoru súdu spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti.

28. V tomto spore sa však bolo potrebné zaoberať vznesenou námietkou premlčania, ktorú vo svojom písomnom podaní, ako aj v prednese na pojednávaní vzniesol právny zástupca žalovaného. Obdobne, ak by súd neprijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru, je súd toho názoru, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný tak v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ako aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že poslednú splátku úveru poukázala žalobkyňa žalovanému dňa 21. novembra 2013, ako to vyplýva z predloženého výpisu z účtu za obdobie od 23. januára 2013 do 27. mája 2020.

29. Súd zastáva ten názor, že súdna prax pri posudzovaní objektívnej, ako aj subjektívnej premlčacej dobe pri obdobných nárokoch spotrebiteľa nie je jednotná. Súd uvádza a je toho názoru, že dôkazné bremeno o úmysle, či už priamom alebo nepriamom žalovaného ako veriteľa bezdôvodne sa obohatiť na úkor dlžníkov žalobcov ako spotrebiteľov je práve na žalobcovi. Priamy úmysel podľa súdu prakticky ani nie je možné preukázať. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak žalovaný nechcel priamo sa bezdôvodne obohatiť, ale pre prípad, že k tomu dôjde bol s tým uzročený. Súd poukazuje na prednes právneho zástupcu žalobkyne, ako aj na samotnú žalobu, kde podľa názoru súdu žalobkyňa neoznačila a neuviedla žiaden dôkaz o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor, a preto súd musel vychádzať z trojročnej objektívnej premlčacej doby, ktorú počítal od zaplatenia poslednej splátky, ktorú poukázala žalobkyňa žalovanému, t. j. odo dňa 21. novembra 2013. Premlčacia doba tak žalobkyni uplynula 21. novembra 2016, pričom žalobný návrh bol súdu doručený 24. októbra 2019. Na tento právny názor nadväzujú rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica 14Co/128/2014, 13Co/518/2015, ale aj Krajský súd Prešov 15Co/207/2015 a Krajský súd Žilina 9Co/516/2015. Z novších rozhodnutí súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17Co/38/2018 zo dňa 24. októbra 2018, ako aj Krajského súdu v Prešove 9Co/166/2018 zo dňa 13. decembra 2018.

30. Akékoľvek úvahy žalobkyne o priamom alebo nepriamom úmysle žalovaného bezdôvodne obohatiť sa na jej úkor a aplikáciu 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, s uvedeným názorom sa súd v žiadnom prípade nestotožňuje. Súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí 1Cdo/238/2017 zo dňa 18. októbra 2018, aj v prejednávanom prípade totiž ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a predmetom bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, kde Krajský súd v Prešove vychádzal s 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí uviedol, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov, ako aj doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa. Ako už bolo vyššie uvedené, v predmetnom prípade je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného a pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, respektíve získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, respektíve jeho zavinenia, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať trojročnú alebo 10-ročnú premlčaciu lehotu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu. Až po správnom učení okamihu kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu je potrebné skúmať zavinenie veriteľa, pričom dôkazné bremeno o preukázaní priameho, respektíve nepriameho úmyslu veriteľa v tomto spore žalovaného zaťažuje žalobcu. Žalobkyňa musí súdu preukázať, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Samotné konštatovanie žalobkyne vo svojich písomných vyjadreniach a právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní o úmysle dodávateľa bezdôvodne sa obohatiť je podľa názoru súdu absolútne nepostačujúce. Trojročná premlčacia doba tak podľa názoru súdu začala žalobkyni plynúť od úhrady poslednej splátky žalovanému, t.j. odo dňa 21. novembra 2013 a uplynula 21. novembra 2016. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť prijatím úhrad žalobkyne nad istinu úveru, a preto podmienky na aplikáciu 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe v tomto prípade neboli splnené. S poukazom na to, že žalobný návrh žalobkyne bol súdu doručený 24. októbra 2019 je nárok žalobkyne premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe.

31. Súd je však toho názoru, že nárok žalobkyne je premlčaný aj v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Súd uvádza, že subjektívna premlčacia doba začína podľa jeho názoru plynúť od doby, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení povinného subjektu a o jeho výške, avšak túto vedomosť je potrebné odvíjať od toho, kedy oprávnený subjekt získal vedomosť o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť toto bezdôvodné obohatenie. Tento záver vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky 26Cdo/785/2011 zo dňa 24.04.2011, 28Cdo/685/2011 zo dňa 28.03.2012, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/67/2011 a rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 413/2013. V zmysle týchto rozhodnutí vedomosťou podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých možno dôvodíť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie. Podľa týchto rozhodnutí nie je významné, či oprávnený má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť uvedené skutkové okolnosti. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/216/2016 zo dňa 31. januára 2017, kde v danom spore spotrebiteľ argumentoval tým, že o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného sa dozvedel od občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa. Krajský súd Žilina uviedol a vyhodnotil toto tvrdenie ako irelevantné. Súd sa stotožňuje s odôvodnením tohto rozhodnutia, kde Krajský súd Žilina uviedol, že pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený subjekt v konkrétnom prípade dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Rozhodujúci je moment, kedy sa oprávnený subjekt dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde. Touto vedomosťou sa rozumie znalosť takých okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodíť, nie znalosť právnej kvalifikácie. Okolnosti, za ktorých sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov sú uvedené priamo v zákone. Vedomosť žalobcu ako spotrebiteľa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti jeho úveru je preto potrebné spájať s touto skutočnosťou, t.j. vedomosťou o existencii zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ho nemôže ospravedlňovať to, že o tomto zákone nevedel. Viazat' začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na okamih kontaktu žalobcu s občianskym združením, od ktorého sa žalobca mal dozvedieť o tom, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a že z tohto dôvodu sa žalovaný mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť, by bolo neprimeranou ochranou práva vybočujúcou z účelu a právneho významu zákonného ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákona. Subjektívna dvojročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia teda začala žalobcovi plynúť 1. dňom začatia splácania prvej splátky a následne splatením každej ďalšej splátky, až nakoniec splatením poslednej splátky. Súd preto konštatuje, že žalobkyňa sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedela v čase jednotlivých úhrad presahujúcich istinu úveru a pre súd nie je akceptovateľné posúvať začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby od času, kedy sa žalobkyňa dozvedela o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, ako aj o neprijateľných zmluvných podmienkach od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. S uvedenou subjektívnou premlčacou dobou by tak každý spotrebiteľ mohol manipulovať tak, aby si predkladal a doručoval žaloby na súd vždy v subjektívnej premlčacej dobe tak, aby si túto lehotu prispôbil. Z uvedeného čestného prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sa podľa názoru súdu žalobkyňa dozvedela iba o právnej kvalifikácii bezdôvodného obohatenia, nie však o samotných skutkových okolnostiach. S poukazom na to, že už ku dátumu 21. novembra 2013 mala splatenú celú istinu úveru, je možné uviesť, že aj od tohto dátumu jej plynula dvojročná subjektívna premlčacia doba, nárok žalobkyne je tak premlčaný v dvojročnej subjektívnej, ako aj trojročnej objektívnej premlčacej dobe.

32. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na rozhodnutia tunajšieho súdu senátu 7 Csp, a to rozsudok 7Csp/3/2018-185 zo dňa 29. apríla 2019, je potrebné konštatovať, že súd žalobu žalobkyne v prvotnom rozsudku zo dňa 18.06.2018 žalobu zamietol pre uplynutie subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby, pričom jeho rozsudok bol zrušený Uznesením Krajského súdu v Prešove 21Co/129/2018-156 zo dňa 11. decembra 2018 s vysloveným právnym názorom potreby aplikácie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ako aj 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. Obdobne tak bolo aj v konaní 7Csp/5/2018-171 zo dňa 13.01.2020, kde obdobne prvotný rozsudok súdu 1. stupňa zo dňa 03. septembra 2018 bol zrušený Uznesením Krajského súdu v Prešove 12Co/31/2018-126 zo dňa 07.02.2019 a súd bol právnym názorom odvolacieho súdu pre aplikáciu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ako aj 10-ročnej objektívnej premlčacej doby viazaný. Pokiaľ ide o posledný označený rozsudok žalobkyňou 7Csp/133/2019-139 zo dňa 13.01.2020, uvedená zmluva o úvere bola uzatvorená spotrebiteľom s nebankovým subjektom spoločnosťou Profi Credit Slovakia, pričom súd v tomto prípade aplikoval 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, ako aj dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu, pričom na iných skutkových základoch, ako to bolo v tomto spore. V tomto spore uzatvárala žalobkyňa zmluvu

s bankou, Poštovou bankou, a.s., nie s nebankovým subjektom, pričom súd konštatoval aj praktiky spoločnosti Profi Credit v tomto spore 7Csp/133/2019 pri uzatváraní zmlúv so spotrebiteľom, čiže tento rozsudok a tento právny názor súdu sa nedá aplikovať na danú vec.

33. Z dôvodu, že súd neprijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, ktorú uzatvorila žalobkyňa so žalovaným a rovnako z dôvodu, že súd je toho názoru, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu premlčaný, bola žaloba žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnutá.

34. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola neúspešná, súd v tejto časti priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

35. Ako ďalším sa súd zaoberal neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorú označila žalobkyňa v žalobe v obchodných podmienkach žalovaného.

36. Súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2019 spisová značka 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca domáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok nie je určovacou žalobou podľa § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.

37. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že žalobkyňa sa nemôže domáhať určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky pri ukončení zmluvného vzťahu, súd poukazuje napríklad na právny názor vyjadrený v Uznesení Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/177/2018 zo dňa 16.01.2019, v ktorom odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že neexistuje naliehavý záujem žalobkyne na tom, aby preveroval neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy, keďže táto už bola ukončená. Odvolací súd sa domnieva, že žalobkyňa celkom legitímne žiadala určenie a vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v konkrétnej zmluve, čo súd prvej inštancie mal vykonať, keďže bez rozporu existujú nároky, aj keď zatiaľ len v teoretickej rovine žalobkyne na prípadné ďalšie plnenia žalovaného voči žalobkyni práve pre existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Zároveň odvolací súd uviedol, že sa nestotožňuje s tým, že by súd prvej inštancie nebol vecne príslušný rozhodovať o tejto neprijateľnej zmluvnej podmienke v konkrétnej úverovej zmluve. Oprávnenie vyplýva zo zákona pre všeobecné súdy, súdu prvej inštancie v konkrétnych úverových zmluvách pristupovať k vysloveniu neprijateľných zmluvných podmienok a v tomto smere nejde o abstraktnú kontrolu tak, ako to má na mysli Civilný sporový poriadok.

38. Súd sa s argumentáciou žalobkyne, že článok 5, bod 5.6 Obchodných podmienok žalovaného obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu stotožňuje.

39. Podľa článku 5, bod 5.6 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička - šikovná rezerva: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aká záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] na úrok z omeškania, [3] na úrok z úveru, [4] na splátku istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoU udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoU. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

40. Súd sa s právnou argumentáciou žalobkyne v tejto časti v celom rozsahu stotožňuje, pričom poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove spisová značka 20Co/144/2014 zo dňa 28. apríla 2015, v ktorom odvolací súd uviedol: „Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa, a to plniť dlh sťažuje, ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je

zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročenie, a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúmvanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore s § 54 ods. 1 v spojení s § 33 Občianskeho zákonníka.“

41. Podľa názoru Krajského súdu v Prešove spisová značka 6Co/161/2011 „Spotrebitelia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení. Z hľadiska zásad, na ktorých stoja občianskoprávne vzťahy a ich povahy, sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítať na istinu a až potom na úroky v prípade, ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo v zmluve si poskytovateľ priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nemala možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na vysoké úroky a až potom na istinu. Zákonodarcia preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávných vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna norma. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS. 55/2001 - 19 zo dňa 24.02.2011, kde Ústavný súd uviedol, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom“.

42. Podľa názoru súdu, ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenia zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznámemu spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné zmluvné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Žalobca musí počítat s tým, že nárokom majúcich svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/39/2011 - 86 zo dňa 20. septembra 2011).

43. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v celom rozsahu úspešná, súd jej vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.